

শ্রীঃ
শ্রীমতে নিগমান্তমহাদেশিকায় নমঃ
শ্রীমান্ বেক্টনাথার্যঃ করিতাকিঁককেসরী।
বেদান্তাচার্যরর্যো মে সন্নিধত্তাং সদা হৃদি ॥

শ্রী মেল্পপত্তূর্ নারায়ণভট্টতিরি ঝিরচিতম্
॥শ্রীমন্নারায়ণীয়ম্ ॥

দশক - ৯৩

This document has been prepared by*
Sunder Kidambi
with the blessings of
শ্রী রঙ্গরামানুজ মহাদেশিকন্
His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

*This was typeset using Bengali for T_EX.

শ্রীঃ
শ্রীমতে কৃষ্ণায় পরব্রহ্মণে নমঃ
শ্রীমতে রামানুজায় নমঃ

॥শ্রীমন্নारायणीयम् ॥

दशक - १७

गुरुशिक्षारर्णम्

बन्धुस्नेहं रिजह्यां तर हि करुणया त्वयुपारेशिताम्ना
सर्वं त्यक्त्वा चरेयं सकलमपि जगद्दीक्ष्य मायारिलासम् ।
नानात्वादभ्रांतिजन्यात् सति खलु गुणदोषारबोधे विधिर्वा
र्यासेधो वा कथं तो त्वयि निहितमतेरीतरैषम्यबुद्धेः ॥ १ ॥

म्हूतृषालोपमात्रे सततकृतधियो जन्तरः सन्तानन्ता-
स्तेभ्यो विज्ञानरत्नात् पुरुष इह ररसुज्जनिर्दुर्लभैर ।
तत्राप्यात्मान्नः स्यात्सुहृदपि च रिपूर्यस्तुवयि न्यस्तचेता-
स्तापोच्छित्तेरुपायं स्मरति स हि सुहृत् स्वात्तरेरी ततोऽन्यः ॥ २ ॥

अतकारुण्ये प्रवृत्ते क इव नहि गुरुर्लोकवृत्तेपि भूमन
सर्वीक्रान्तापि भूमिनहि चलति ततससतम्मां शिक्षयेयम् ।
गृहीयामीश तत्तद्विषयपरिचयेप्यप्रसक्तिं समीरात
र्याप्तुत्तथात्मनो मे गगनगुरुशान्तात्तु निर्लेपता च ॥ ३ ॥

स्वच्छः स्यां पारनोहं मधुर उदकरद्वहिरन्मा स्म गृह्णां
सर्वान्नीनोपि दोषं तरुषु तमि र मां सर्वभूतेश्वरयेयाम् ।
पुष्टिनष्टिः कलानां शशिन इव तनोर्नात्मनोस्तीति रिद्यां
तोयादिर्यस्तुमार्तागुरदपि च तनुषरेकतां त्वत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

स्नेहादर्याधातुपुत्रप्रणयमृतकपोतायितो मा स्म भूरं
प्राप्तुं प्राप्नन् सहेय म्हूधमपि शयुरत् सिन्धुरतस्यामगाधः ।
मा पशुं योषिदादौ शिथिनि शलभरत् भूषरत् सारभागी
भूयासं किन्तु तद्वदनचयनरशान्माहमीश प्रणेशम् ॥ ५ ॥

মা বদধ্যাসং তরুণ্যা গজ ইব বশযা নার্জযেযং ধনৌঘং
 হর্তান্যস্তুং হি মাধরীহর ইব মুগবন্মা মুহং গ্রাম্যগীতৈঃ।
 নাত্যাসজ্জ্য ভোজ্যে ঝষ ইব বডিশে পিঙ্গলারনিরাশঃ
 সুপ্যাং ভর্তব্যযোগাত্ কুরর ইব ঝিভো সামিষোনৈর্ন হন্যে ॥ ৬ ॥

বর্তেয ত্যক্তমানঃ সুখমতিশিশু বনিসসহায়শ্চরেযং
 কন্যাযা একশেষো বলয ইব ঝিভো বর্জিতান্যোন্যঘোষঃ।
 ত্বচ্চিত্তো নারবুদধৈ পরমিষুকৃদির ক্ষ্মাভ্দাযানঘোষং
 গেহেষবন্যপ্রণীতেষবহিবিব নিরসানুন্দুরোমন্দিরেষু ॥ ৭ ॥

ত্বযোর ত্বতকৃতং ত্বং ক্ষপযসি জগদিতূর্ণনাভাত্ প্রতীযাং
 ত্বচ্চিত্তা ত্বতস্বরূপং কুরুত ইতি দৃঢ়ং শিক্ষযে পেশকারাত্।
 ঝিডভস্মাত্মা চ দেহো ভবতি গুরুররো যো ঝিরেকং ঝিরক্তিং
 ধত্তে সখিঃস্ত্যমানো মম তু বহুরূজাপীডিতোযং ঝিশেষাত্ ॥ ৮ ॥

হী হী মে দেহমোহং ত্যজ পরনপুরাধীশ যতপ্রেমহেতো-
 গেহে ঝিত্তে কলত্রাদিষু চ ঝিবশিতাস্তরতপদং ঝিস্মরন্তি।
 সোযং বহেশশুনো বা পরমিহ পরতসসাম্প্রতং চাক্ষিকর্গ-
 ত্বগজিহ্বাদ্যা ঝিকর্ষন্ত্যবশমত ইতঃ কোপি ন ত্বতপদাজে ॥ ৯ ॥

দুর্বারো দেহমোহো যদি পুনরধুনা তর্হি নিশশেষরোগান
 হত্বা ভক্তিং দ্রুটিষ্ঠাং কুরু তব পদপঙ্কেহে পঙ্কজাক্ষ।
 নূনং নানাভরান্তে সমধিগতমিমং মুক্তিদং ঝিপ্ৰদেহং
 ক্ষুদ্রে হা হন্ত মা মা ক্ষিপ ঝিষযরসে পাহি মাং মারুতেশ ॥ ১০ ॥
